

Arrest

**nr. 86 806 van 4 september 2012
in de zaak RvV X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 16 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 25 juli 2012 het Rijk binnen en diende op 26 juli 2012 een asielaanvraag in. Op 18 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 6 Takhsas 1980 (Ethiopische kalender, verder EK, wat overeenkomt met 16 december 1987 Gregoriaanse kalender, verder GK) te Enewari, Ethiopië. U bent christen en u verklaart van gedeeltelijk Eritrese en gedeeltelijk

Ethiopische afkomst te zijn. U verklaart immers dat uw vader de Eritrese nationaliteit heeft en uw moeder de Ethiopische nationaliteit heeft. Ze hebben elkaar leren kennen in uw geboortedorp waar uw moeder woonde. Uw vader was immers werkzaam in Ethiopië als chauffeur. Uzelf heeft heel uw leven in uw geboortedorp gewoond in Ethiopië. U ging er eveneens naar school maar diende echter te stoppen na de vierde graad. Uw moeder en vader scheidden toen u nog jong was en uw vader trok hierop naar Addis Abeba, waar hij hertrouwde met een Eritrese. Jullie bleven wel in contact met elkaar, maar op een bepaald moment vernam u dat uw vader met zijn gezin in 1992 (EK, september 1999 – september 2000 GK) gedeporteerd was naar Eritrea. Uzelf kende ook heel wat problemen in uw dorp omdat men er uw moeder van beschuldigde aan hekserij te doen. Telkens als er iemand ziek werd of stierf, beschuldigde men uw moeder ervan aan de basis te liggen van dit onheil. Uw moeder werd regelmatig het slachtoffer van fysieke aanvallen van buurtbewoners, en ook u werd mettertijd uitgesloten en zelfs aangevallen zoals uw moeder. Zo werd op een dag, toen u slechts 8 jaar jong was, uw arm gebroken tijdens een dergelijke aanval op jullie woning. Naarmate u ouder werd, leed u steeds meer onder de uitsluiting en fysieke aanvallen van andere dorpsbewoners, zodat u zelfs met school diende te stoppen. In 1999 (EK, september 2006 – september 2007 GK) kwam er een familielid van een van de dorpelingen op bezoek in jullie dorp. Deze vrouw was ziek, en u nodigde haar bij jullie thuis uit voor een glas water. De volgende morgen overleed de vrouw echter plotseling aan haar ziekte. Dit overlijden was voor de dorpsgemeenschap een zoveelste bewijs van het feit dat uw moeder aan hekserij deed, waardoor ze uw moeder opnieuw aanvielen, en haar hierbij ernstig verwondden aan haar hoofd. Uw moeder diende dan ook overgebracht te worden naar het lokale ziekenhuis, en u besloot om naar de vriend van uw vader in Addis Abeba te gaan, die u eveneens verteld had dat uw vader was gedeporteerd en waar u steeds terecht kon voor hulp. U bleef vijftien dagen bij deze kennis en op zijn aanraden verliet u vervolgens Ethiopië om naar Syrië te gaan waar u bij diens zus terecht kon in Damascus. Uiteindelijk zou u een viertal jaar in Damascus verblijven vooraleer naar Griekenland te gaan, omdat de vrouw waarbij u verbleef naar Saoedi-Arabië verhuisde. Met de hulp van een smokkelaar trok u naar Griekenland waar jullie echter op Samos werden aangehouden door de Griekse autoriteiten. U werd snel weer vrijgelaten en zou een zevental maanden in Athene verblijven. In Griekenland leefde u echter op straat waardoor u met de hulp van de Ethiopische gemeenschap via een smokkelaar naar Frankrijk ging per vliegtuig waar u in juli 2011 (GK) aankwam. Vanuit Frankrijk reisde u vervolgens door naar België waar u op 26 juli 2011 asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties. Tijdens uw vlucht naar België, met name tijdens uw verblijf in Griekenland, werd u echter het slachtoffer van een verkrachting. U werd zwanger en bent vervolgens in België bevallen van een dochter op 1 december 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U beweert Ethiopië ontvlucht te zijn nadat u problemen zou hebben gekend omdat uw moeder werd beschuldigd van hekserij door de lokale Ethiopische gemeenschap in uw geboortedorp, en omdat u niet bij uw Eritrese vader terecht kon die door de Ethiopische autoriteiten gedeporteerd zou zijn naar Eritrea ten tijde van het grensconflict tussen beide landen, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor.

Vooreerst kunnen er enkele opmerkingen gemaakt worden betreffende uw bewering als zou u over de Eritrese nationaliteit beschikken. U beweert tijdens het gehoor immers dat u de Eritrese nationaliteit zou bezitten aangezien uw vader de Eritrese nationaliteit zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u er tijdens het gehoor niet in slaagt uw beweerde Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. Zo verklaart u dat uw vader de Eritrese nationaliteit zou bezitten, maar anderzijds weet u niet waarvan hij afkomstig is in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U weet evenmin tot welke Eritrese etnische groep uw vader zou behoren, terwijl u wel weet dat uw Ethiopische moeder Amharse zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U geeft verder aan nooit in Eritrea te zijn geweest, en heel uw jonge leven in Ethiopië te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Verder verklaart u dat uw ouders, toen u vijf of zes jaar oud was, zijn gescheiden en dat uw vader hierna naar Addis Abeba zou zijn verhuisd waar hij hertrouwd zou zijn met een Eritrese vrouw (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4). U beweert dat u en uw vader wel steeds in contact bleven met elkaar, en dat hij u af en toe kwam bezoeken, totdat hij gedeporteerd werd samen met zijn Eritrese vrouw en kinderen, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U verklaart verder dat u de beweerde deportatie van uw vader vernomen zou hebben via een vriend van uw vader in Addis Abeba (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Rekening houdend met uw verklaring dat u steeds in contact bleef met uw vader, ook na de scheiding van uw ouders, is het des te opmerkelijker dat uw kennis over de beweerde Eritrese afkomst van uw vader zo beperkt is. Redelijkerwijze mag toch verwacht worden, dat uw vader, indien hij over de Eritrese nationaliteit zou beschikken, over zijn afkomst en zijn familie zou vertellen tegen u, wat hij volgens u hoegenaamd nooit zou gedaan hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U

verklaart tijdens het gehoor zelfs dat uw vader helemaal niets zei over zijn beweerde Eritrese afkomst en dat het uw moeder was die u zou verteld hebben dat hij van Eritrea afkomstig is (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het is bijgevolg erg vreemd te noemen dat u niet weet waar uw vader afkomstig van zou zijn in Eritrea, dat u niets over zijn Eritrese familie kan vertellen en dat u evenmin weet tot welke Eritrese etnische groep hij zou behoren (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U weet zelfs niet waarom uw vader op een bepaald moment vanuit (het toen nog niet onafhankelijke) Eritrea naar Ethiopië zou zijn gekomen voor uw geboorte (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het is bovendien vreemd dat u aangeeft wel te weten dat uw vader Tigrinya sprak, maar dat u anderzijds niet weet tot welke etnische groep hij zou behoren in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Zelfs indien uw vader u niets zou verteld hebben over zijn Eritrese afkomst, zoals u beweert, omdat u nog te jong zou zijn geweest, kan het nog merkwaardig genoemd worden dat u hierover niet meer vragen zou hebben gesteld aan uw moeder, of aan de vriend van uw vader, die u zou verteld hebben over de deportatie van uw vader, of dat zij u niet meer verteld zouden hebben over de beweerde Eritrese afkomst van uw vader. Tot slot heeft u geen enkel idee op welke manier uw vader dan de Eritrese nationaliteit zou verworven hebben, aangezien Eritrea nog niet onafhankelijk was op het moment dat hij Eritrea zou verlaten hebben en hij bijgevolg bepaalde stappen diende te ondernemen om de Eritrese nationaliteit te verwerven aangezien hij in Ethiopië woonde toen Eritrea onafhankelijk werd (zie landeninformatie, administratief dossier).

Verder geeft u aan nooit in het bezit te zijn geweest van enig identiteitsdocument in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p.6) en beweert u dat uw moeder over de Ethiopische nationaliteit zou beschikken (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Hierbij dient te worden opgemerkt dat volgens de Ethiopische wetgeving een kind waarvan één van beide ouders de Ethiopische nationaliteit heeft, als Ethiopiër beschouwd wordt ongeacht de plaats waar het kind geboren werd. Een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dd. 28 juni 2010 met nummer 45 519, waarvan een kopie wordt toegevoegd aan het administratief dossier, stelt eveneens dat op 23 december 2003 de Ethiopische autoriteiten een nieuwe regelgeving uitvaardigden in verband met de Ethiopische nationaliteit met name de 'Proclamation on Ethiopian Nationality, n° 378 of 2003'. In januari 2004 vaardigde de Security, Immigration en Refugee Affairs and Authority (SIRAA) een nieuwe richtlijn uit die de nationaliteit en rechten van in Ethiopië verblijvende personen van Eritrese origine moet regelen. Deze regelgeving bepaalt dat indien een van beide ouders de Ethiopische nationaliteit heeft, deze persoon aanspraak kan maken op het Ethiopische staatsburgerschap en dat ook een persoon, van Eritrese origine, die niet over 2 Eritrese identiteitsdocumenten beschikt, die geen overheidsfunctie uitoefent die enkel openstaat voor onderdanen van Eritrea, en die zich sinds het referendum ononderbroken gevestigd heeft in Ethiopië maar niet gestemd heeft voor de onafhankelijkheid van Eritrea, geacht wordt de Ethiopische nationaliteit te hebben gekozen. Aangezien uw bewering dat uw moeder de Ethiopische nationaliteit bezit, en aangezien u aan de vermelde voorwaarden, aangehaald in de voormelde wetgeving, voldoet – u beschikt niet over Eritrese identiteitsdocumenten, u bekleedde geen overheidsfunctie en u woonde onafgebroken in Ethiopië sinds het onafhankelijkheidsreferendum, waar u zelf niet aan heeft deelgenomen – heeft u op zijn minst recht op de Ethiopische nationaliteit en wordt u door de Ethiopische autoriteiten als een Ethiopisch staatsburger beschouwd. U slaagt er bijgevolg niet in tijdens het gehoor uw beweerde Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. Bovendien wordt u volgens de Ethiopische nationaliteitswetgeving beschouwd als een Ethiopisch staatsburger.

Aangezien u volgens bovenstaande vaststellingen beschouwd dient te worden als zijnde een Ethiopische staatsburger, dienen uw aangehaalde problemen beoordeeld te worden, in het licht van de criteria van de Geneefse Conventie en van de definitie van de subsidiaire bescherming, ten opzichte van Ethiopië, ook al omdat u beweert uw hele leven in Ethiopië te hebben doorgebracht, althans tot het moment dat u Ethiopië diende te ontvluchten, en nooit in Eritrea te hebben verbleven. Wat betreft de door u aangehaalde problemen in Ethiopië, dienen echter volgende opmerkingen gemaakt te worden. U verklaart dat u en uw moeder ernstige problemen kenden in uw geboortedorp in Ethiopië omdat uw moeder ervan beschuldigd werd door de lokale gemeenschap aan hekserij te doen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U beweert dat u reeds op jonge leeftijd slachtoffer werd van aanvallen van buurtbewoners telkens als er iemand overleed of ziek werd in uw geboortedorp, omdat uw moeder hiervoor verantwoordelijk werd geacht (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Volgens uw beweringen werd u ook regelmatig mishandeld door buurtbewoners omdat u telkens begon te roepen en schreeuwen wanneer uw moeder werd aangevallen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart zelfs dat u diende te stoppen met school na tal van pesterijen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierbij kan ten eerste worden opgemerkt dat u hoegenaamd geen idee blijkt te hebben waarom men uw moeder ervan verdacht aan hekserij te doen, of waarom ze als een 'evil eye' werd beschouwd. Deze vraag wordt u meermaals tijdens het gehoor gesteld maar u moet er telkens het antwoord op schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9-10). Over dit toch niet onbelangrijk aspect in uw asielaanvraag blijft u bijgevolg erg op de vlakte. U kan geen reden aanhalen, of geen concrete aanleiding, waarom men zulke beschuldigingen ten opzichte van uw moeder zou geuit hebben. U geeft tijdens het gehoor ook aan dat uw moeder u

nooit verteld zou hebben waarom ze op die manier behandeld werd, of dat ze het althans niet wist (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaart enkel te weten dat uw grootmoeder eveneens met dergelijke problemen te kampen had (zie gehoorverslag CGVS, p.9), al geeft u aan uw grootmoeder nooit gekend te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Tijdens het gehoor verklaart u dat de zus van uw moeder zelfs gedood zou zijn tijdens een aanval van buurtbewoners toen u nog erg jong was (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). Het is erg vreemd dat u een dergelijke belangrijke gebeurtenis – namelijk het beweerde overlijden van uw tante naar aanleiding van de problemen die uw moeder zou hebben gekend met de lokale gemeenschap – niet heeft vermeld tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst CGVS, dd.16 september 2011, p.3, administratief dossier). Redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u een dergelijk belangrijke gebeurtenis in het kader van de door u aangehaalde problemen zou vermelden tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

Later tijdens het gehoor wordt u gevraagd wat de buurtbewoners dan vreesden of wat ze denken waartoe 'heksen' in staat zijn, waarop u antwoordt dat u niet weet wat de mensen denken en dat u enkel weet dat ze uw moeder beschuldigden aan hekserij te doen, vooral wanneer mensen ziek waren of stierven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of de mensen dan niet bang waren van uw moeder, of van 'heksen' in het algemeen, antwoordt u dat dergelijke personen geïsoleerd worden, en dat u zelfs moest stoppen met school door de pesterijen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het blijft echter merkwaardig dat u steeds op de vlakte blijft wanneer u vragen gesteld worden over de vermeende beschuldigingen van hekserij uitgaande van de buurtbewoners gericht tegen uw moeder. Zo slaagt u er niet in te verklaren waarom uw moeder hiervan beschuldigd werd, of wat de buurtbewoners dan precies onder 'hekserij' begrepen. Aangezien de beschuldiging van de buurtbewoners tegen uw moeder een essentieel element vormt in uw asielaanvraag – u verklaart immers dat dit de aanleiding was waarom u Ethiopië zou hebben verlaten – mag redelijkerwijze toch verwacht worden dat u meer concrete en gedetailleerde antwoorden zou kunnen geven op vragen waarom dergelijke beschuldigingen geuit werden en wat deze dan precies inhielden. Uw vage antwoorden op dergelijke vragen tijdens het gehoor doen dan ook de nodige vragen rijzen bij de door u aangehaalde problemen die u zou hebben gekend in uw geboortedorp in Ethiopië.

Tot slot wordt u tijdens het gehoor gevraagd of uw moeder, of uw familie, er dan nooit aan gedacht zou hebben om uw dorp te verlaten gezien de door u aangehaalde problemen die jullie zouden hebben gekend in dit dorp, waarop u antwoordt dat u dit wel aan uw moeder had gevraagd, maar dat ze gezegd zou hebben dat ze geen betere plaats zou kunnen bedenken om te leven (zie gehoorverslag CGVS, p.10), wat toch een vreemd antwoord lijkt gezien de door u aangehaalde ernstige problemen waarmee uw familie geconfronteerd werd. U voegt eraan toe dat uw moeder dacht dat de mensen haar zouden achtervolgen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het is echter vreemd dat uw familie nooit zou overwogen hebben het dorp te verlaten na de door u aangehaalde problemen om op een andere plaats in Ethiopië te gaan leven – zeker na het door u beweerde overlijden van uw tante – of dat jullie geen andere oplossingen zouden hebben gezocht. U haalt tijdens het gehoor wel aan dat jullie enkele malen naar de politie zouden zijn gegaan, maar dat ze u niet wilden helpen, 'omdat de mensen niet wilden getuigen' (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het komt echter niet overtuigend over dat de Ethiopische overheid nooit zou zijn tussengekomen, met name zelfs niet nadat uw tante zou zijn overleden na een zoveelste aanval van de buurtbewoners, enkel omdat er geen personen zouden willen getuigen. Derhalve komen uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde problemen in Ethiopië niet overtuigend over.

Tenslotte legt u geen documenten neer ter bevestiging van uw identiteit of nationaliteit, noch ter staving van uw asielaanvraag.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel aan dat "onder meer de rechtsregelen die opleggen dat de bestreden beslissing zou gemotiveerd zijn geschonden worden alsmede de artikelen 1 van het verdrag

van Genève en de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 49, 50, 52, 57/6, 63/2 van de vreemdelingenwet schendt en de artikelen artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn van 2004/83 van de Europese unie". Voorts voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en betoogt verzoekster dat de commissaris-generaal machtsmisbruik heeft begaan, heeft nagelaten om de verschillende elementen van de gegronde vrees voor vervolging te onderzoeken, een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt en het "principe van goede administratie" heeft geschonden alsmede het algemeen principe dat elke administratieve overheid gehouden is om te oordelen met kennis van alle elementen van de zaak en met het naleven van de zorgvuldigheidsplicht.

2.2. De Raad stelt vast dat artikel 63/2 van de vreemdelingenwet is opgeheven, zodat niet kan worden ingezien hoe het door de bestreden beslissing kan worden geschonden. Voorts moet worden vastgesteld dat verzoekster nalaat aan te tonen op welke wijze de artikelen 49 en 50 van diezelfde wet en de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) geschonden zijn. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291). Het is de Raad evenmin duidelijk wat verzoekster bedoelt met het "principe van goede administratie" noch op welke wijze dit geschonden zou zijn. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

2.3. De Raad merkt op dat voor zover in het middel de schending wordt aangevoerd van artikel 52 van de vreemdelingenwet, het middel juridische grondslag mist. *In casu* kan de schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet niet dienstig worden opgeworpen aangezien de beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekster de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen. Er kan evenmin worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6, eerste lid van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar deze wetsbepaling enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekster niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden. Het derde lid van dit artikel is op verzoekster niet van toepassing daar verzoekster geen onderdaan betreft van een lidstaat van de Europese Gemeenschappen of van een land dat partij is bij een toetredingsverdrag tot de Europese Unie dat nog niet in werking is getreden. In de mate dat verzoekster bedoelt dat een schending voorligt van artikel 57/6, tweede lid van de vreemdelingenwet dat aan de verwerende partij de verplichting oplegt haar beslissingen met redenen te omkleden met vermelding van de omstandigheden van de zaak wijst de Raad erop dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent, nu zij deze motivering zelf in haar middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

3.2. Volgens verzoekster steunt de bestreden beslissing in hoofdzaak op het feit dat ze verkeerdelijk zou voorhouden de Eritrese nationaliteit te hebben, daar waar ze volgens de beslissing van het CGVS de Ethiopische nationaliteit zou hebben. Verzoekster meent dat dit haar niet kan worden verweten.

3.3. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

3.4. Indien verzoekster toch volhoudt van Eritrese nationaliteit te zijn dan dient ze dit naar behoren aan te tonen. Aangezien verzoekster in Ethiopië geboren is, kan niet worden ingezien waarom verzoekster geen geboorteakte kan neerleggen. Dit klemt te meer nu verzoekster zelf aangeeft dat ze Ethiopië vrijwillig heeft verlaten en ze bij haar vertrek uit Ethiopië geen moeilijkheden had met de Ethiopische autoriteiten, ook niet omwille van haar beweerde, maar niet aangetoonde, Eritrese herkomst (CGVS-verhoor). Verzoekster toont dan ook niet aan geen Ethiopische identiteitsdocumenten te kunnen neerleggen. Verzoeksters verklaring dat ze geen documenten bezat – ook nadat haar vader de Eritrese nationaliteit zouden hebben aangenomen – is evenmin aannemelijk nu verzoekster meerderjarig was toen ze Ethiopië verliet in 2007. Het ontbreken van Eritrese documenten is een indicatie dat verzoekster nooit een andere nationaliteit heeft gehad dan de Ethiopische, nu ze niet aantoonde bekend te zijn bij de Eritrese autoriteiten. Immers is niet aannemelijk dat verzoekster van nationaliteit kan veranderen zonder hiervoor de noodzakelijke procedures te volgen en, indien deze door haar vader werden gedaan toen ze minderjarig was, dan blijven verzoekster en haar moeder ook achteraf verplicht zich naar behoren te documenteren, zoals ook beschreven in de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en zoals deels opgenomen in de bestreden beslissing en die verzoekster niet weerlegt. Aldus vaardigde de *Security, Immigration and Refugee Affairs Authority (SIRAA)* in januari 2004 een nieuwe richtlijn uit “*die de nationaliteit en rechten van in Ethiopië verblijvende personen van Eritrese origine moet regelen*” (cedoca-document eth2009-002w). Hieruit blijkt dat Ethiopiërs die de Eritrese nationaliteit aangenomen hebben als zodanig ingeschreven moeten worden in de registers van de Kebele. Het is dan ook niet aannemelijk dat een Eritrese staatsburger die in Ethiopië woont, onbekend is met deze administratieve verplichtingen en verzoekster -los van haar eigen wensen, interesse, beperkte geschooldheid of herkomst- hiermee niet werd geconfronteerd. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoekster van nationaliteit is veranderd gedurende haar leven.

3.5. Daarenboven, wijst de CGVS er terecht op dat verzoekster als kind van Ethiopische onderdanen volgens de “*De Ethiopian Nationality Act dd 1930 werd in 1992 gewijzigd door de Nationality Proclamation*” (cedoca-document ETH2005-006w) en de “*Proclamation on Ethiopian Nationality, n° 378 van 23 december 2003*” de Ethiopische nationaliteit kan (her)verkrijgen. Verzoeksters bewering in het verzoekschrift dat “*zij zich in Ethiopië gewend heeft tot de bevoegde overheid en dat aldaar haar aanspraken op Ethiopische nationaliteit niet werden gehonoreerd*” is strijdig met haar eerdere verklaringen, noch licht ze toe tot welke overheid zij zich wendde, welke stappen ze heeft gezet en met welke documenten en bewijsmiddelen. Verzoekster komt niet verder dan (met verwijzing naar de werklast bij de Raad van State) te poneren dat de Ethiopische “*overheden uiteraard niet altijd een wetgeving toepassen*” terwijl, gezien de speciale -gespannen- relatie tussen Eritrea en Ethiopië het redelijk is te veronderstellen dat beide landen belang hebben hun onderdanen te kennen en als zodanig te registreren zoals ook blijkt uit de hierboven aangehaalde richtlijnen (2004) van de *Immigration and Refugee Affairs Authority (SIRAA)*.

Verzoeksters voorgehouden asielrelaas komt dan ook ongerijmd voor en haar voorgehouden Eritrese nationaliteit, verzonnen. Waar verzoekster nog poogt te stellen staatloos te zijn, is dit louter gesteund op de veronderstelling dat de Ethiopische autoriteiten mogelijk hun eigen wetten niet toepassen, zonder enige aanwijzing te geven waarom verzoeksters situatie hiertoe aanleiding zou geven. Voorts kan hieruit ook blijken dat verzoekster haar Eritrese nationaliteit ontkent, immers ze kan bezwaarlijk tegelijk beweren zowel Eritrese te zijn als staatloos.

3.6. De commissaris-generaal beschikt overigens in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) en moet de CGVS niet het tegendeel bewijzen, zou hij dat al kunnen, zoals onterecht wordt geponeerd in het verzoekschrift. De CGVS heeft terecht besloten dat verzoeksters verklaringen haar beweerde Eritrese nationaliteit niet konden ondersteunen. Immers verzoekster is geheel onwetend over haar Eritrese vader, tenzij dat hij het Tigrinia kent. Verzoeksters bewering dat zij wel heeft aangegeven dat dit ook de etnie van haar vader was, kan niet blijken uit het CGVS-verhoor. *“Dat dit de logica zelve is nu er een identiteit is tussen beide elementen taal en etnie”* wordt evenmin aangetoond nu een etnische herkomst niet eenduidig leidt tot het spreken van een bepaalde taal en al geenszins in een land met veelheid aan etnieën en talen. Verzoekster wijzigt overigens voortdurend haar verklaringen op het CGVS-verhoor naarmate doorgevraagd wordt over haar vader (wel veel contact met de vader na de scheiding van haar ouders op p.3, tot geen contact op p.5). Indien verzoekster volhoudt dat haar vader geen contact met haar onderhield (*“Sinds uw achtste geen contact meer met uw vader?” “Nee, hij had ruzie met mijn moeder en ze konden ons niet bezoeken”*, CGVS-verhoor p. 5) dan kan niet worden ingezien hoe en waarom haar vader haar nationaliteit dan wel zou (kunnen) gewijzigd hebben zonder haar inschrijving in de Kebele te wijzigen, of waarom verzoekster niet naar Eritrea werd gedeporteerd met haar vader en zijn nieuwe gezin. Evenmin kan verzoekster volhouden *“Dat de methode die er in bestaat om de antwoorden van de asielzoeker te toetsen aan wat zij geacht wordt te weten eigenlijk een al te onzekere methode is en eigenlijk een al te zeer gissen is wat de betrokkene geacht wordt te kennen”*. Verzoekster kan bezwaarlijk menen dat de waarachtigheid van haar verklaringen niet mag onderzocht worden door vragen te stellen over kwesties die ze zelf aanbrengt, noch dat het kan volstaan een verhaal te poneren om internationale bescherming te worden toegekend. Verzoekster licht evenmin toe waaruit zou moeten blijken dat geen rekening werd gehouden met haar profiel, noch met welk profiel dan wel geen rekening werd gehouden.

3.7. Wat de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoekster uitdrukkelijk werd gevraagd of zij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoekster licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. Haar opmerking in het verzoekschrift, waaronder dat *“de vertaler blijkbaar meer aandacht had voor de jonge kandidaat vluchtelingen en haar dochter”*, is niet op concrete wijze gemotiveerd. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk, noch dat de aandacht van de tolk -in zoverre waarachtig, *quod non-* dermate was dat dit hinderlijk was bij het verhoor, kon leiden tot onnauwkeurigheden en ze de ambtenaar hierover diende in te lichten wanneer haar opmerkingen gevraagd werden. Haar beweringen in het verzoekschrift zijn laattijdig en niet aangetoond.

3.8. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters asielrelaas getoetst aan Ethiopië, het land waar verzoekster geboren is, waarvan ze ter terechtzitting niet betwist dat ze de nationaliteit had bij haar geboorte toen Eritrea nog niet bestond en waarvan ze niet aantoonde dat ze deze nationaliteit verloor door verzaking of om andere redenen. Aldus kan evenmin worden ingezien waarom verzoekster haar verblijfsrecht in Ethiopië zou verliezen omdat ze enige tijd in het buitenland gewoond heeft.

3.8.1. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoekster haar asielrelaas aanvult naarmate het verloop van de procedure. Indien verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken en in de vragenlijst die haar werd voorgelezen en die ze kon aanvullen, enkel verklaarde dat haar moeder als heks werd gezien, beweert ze tijdens het CGVS-verhoor dat ook haar grootmoeder als heks werd bestempeld en

haar tante (de zus van haar moeder) zelfs gedood werd om deze redenen. Dergelijke aanvulling van het asielaanvraagformulier ondermijnt de geloofwaardigheid van de asielmotieven te meer nu ze geen toelichtingen kan geven over deze 'evil eye' en waarom haar familie geïsoleerd werd. Verzoekster kan bezwaarlijk gevolgd worden *“Dat het niet noodzakelijk is dat de verzoekende partij een objectieve grond, een objectieve reden dient op te geven waarom een vervolgende partij vervolging instelt. Dat de verzoekende partij en diens familie bovendien volledig werden geïsoleerd/afgezonderd zodat er dan ook gesprekken plaatsvonden over de redenen waarom er sprake zou zijn van hekserij”*. Immers indien deze familie geïsoleerd heeft geleefd dat kunnen de redenen voor hun moeilijkheden niet aan verzoekster voorbijgegaan zijn nu ze tot haar vertrek naar Syrië in 2006, toen ze 19 jaar was, bij haar moeder inwoonde. Verzoeksters aanvullingen op het CGVS betreffen geen details maar geven een gans ander beeld van de familie. Verzoekster kan niet menen dat de dood van haar tante een detail is wanneer dit element ertoe heeft bijgedragen te vertrekken uit haar dorp. Voorts wijst verwerende partij er terecht op dat verzoekster op het CGVS verklaarde dat haar grootmoeder met gelijkaardige problemen te kampen had, maar dit evenmin kon verduidelijken. Geenszins kan uit de weinige verklaringen worden afgeleid dat verzoekster opgroeide in een probleemfamilie die sociaal uitgesloten werd. Aangezien niet verzoekster maar haar moeder en grootmoeder problemen hebben in het dorp, kan zoals de bestreden beslissing terecht stelt, niet worden ingezien waarom verzoekster zich niet elders in het land kon vestigen terwijl ze wel naar het buitenland kan migreren. Overigens kan worden vastgesteld dat verzoekster in Syrië geen asiel aanvraag en ze ter terechtzitting niet toelicht waarom ze geen hulp zocht bij de UNHCR indien ze Ethiopië ontvlucht had omwille van redenen vervat in het Vluchtelingenverdrag. Ten slotte heeft verzoekster het evenmin noodzakelijk gevonden om een mensenrechtenorganisatie in Ethiopië aan te spreken of hulp te zoeken in haar eigen land.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat verzoekster niet aantoont hoe ze van Ethiopië naar Syrië reisde, noch op basis van welke documenten ze vier jaar in Damascus kon verblijven.

3.9. Verzoekster gaat er bovendien verkeerdelijk van uit dat de CGVS haar verwijt *“de Belgische overheden te misleiden door te hebben ontkend een asielaanvraag te hebben ingediend in een ander land en een andere identiteit te hebben aangenomen”* terwijl dit niet kan blijken uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing. Bovendien kan wel degelijk vastgesteld worden dat verzoekster haar identiteit niet aantoont, haar beweerde nationaliteit niet aannemelijk is en ze niet toelicht waarom ze überhaupt verschillende identiteiten moet aannemen in verschillende landen. Aangezien verzoekster ook thans geen identiteitsdocumenten neerlegt, kan dan ook niet worden vastgesteld of haar huidige verklaarde identiteit waarachtig is te meer nu haar beweerde nationaliteit verzonnen voorkomt.

4. *In fine* van haar verzoekschrift vraagt verzoekster de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut. Verzoekster oppert dat de beslissing betreffende de subsidiaire beschermingsstatus apart dient te worden gemotiveerd. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent echter niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover zij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van haar asielaanvraag, merkt de Raad op dat reeds werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas en haar beweerde Eritrese nationaliteit.

Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Wat betreft artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet beroept verzoekster zich op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Derhalve dient te worden vastgesteld dat gelet op wat voorafgaat noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Volledigheidshalve benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit bedrieglijk is en dat er dan ook geen afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK